

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Vanguard Woman

زن پیشواز

صبا راهی
۰۸ مارچ ۲۰۱۸

"هر سخن جایی و هر نکته مکانی دارد!"

(در گرامیداشت هشت مارس روز جهانی زن)

گرامی بداریم یاد و خاطره زنان کارگر و زحمتکش نساجی های شهر نیویارک را که با مبارزه بی امان طبقاتی خود به شرایط دهشتناک کاری شان در روز هشت مارچ به سرمایه داری هستی گیر که هر روز جان های شیرین کودکان و زنان را پشت چرخ دندان هایش زیر ستم مضاعف طبقاتی له می کرد اعلان نبرد دادند و نیز گرامی بداریم خاطره زنان و مردان روشنفکر و مترقی که دوش به دوش زنان کارگر از حقوق به حق آنان دفاع می کردند زیرا بدرستی آگاه بودند که زنان به حقوق حقه خود دست نمی یابند مگر با خرد کردن تمامی مناسبات ظالمانه ماشین سرمایه داری و در رأس آن هرم مالکیت خصوصی هستی گیر آن.

امسال در ایران زنان در حالی به استقبال روز جهانی هشت مارچ می روند که خیزش تا کنونی کارگران، گرسنگان و محرومان و بیکاران منبر قدر قدرتی حاکمان ظالم را به لرزه در آورده است. خیزش تاکنونی زنانی که در دانشگاه تهران همراه مردان همزمشان به رژیم اعلان جنگ دادند: **اصلاح طلب اصولگرا / دیگه تمومه ماچرا / ما تماشاگر نمی خواهیم / به ما محلق شوید/**

لازم است که به خاطر بیاوریم اعتراضات و شورش های سال ۸۸ را، که اسناد و شاهدان آن زمان گواه بر این دارند که این زنان و دختران بودند که مشوق معترضان بودند، آنان در صف مقدم، سنگ در دست به مصاف با نیروهای سرکوبگر می رفتند و از جان های شیرین خود مایه می گذاشتند زیرا بخوبی می دانستند که بدون به گور سپردن رژیم هار و هستی گیر سرمایه داری اسلامی در ایران رهائی از قید و بند ارتجاع و استثمار در هر شکل آن امکان ندارد. اما فعالان اصلاح طلب چه می کردند؟ کجای صف مبارزه قرار داشتند؟ در کنار آنان بودند یا در برابر هستی رادیکال این زنان؟

فعالان اصلاح طلب مانند سالهای قبل تر - با گریه و التماس به "سردار طلایی" شان می گفتند: "سردار طلایی به خدا ما حتی یک شیشه هم نشکستیم!" باز هم امسال به میدان آمدند و باز هم بر طبل "نفی خشونت" ، " مبارزه مدنی و مسالمت آمیز" کوبیدند و با مجسمه های بی حجابی که بر بالای سکوها از خود ساختند در برابر مبارزات زنان و مردانی قرار گرفتند که ستم طبقاتی تمام هستی شان را بی وقفه شلاق مرگ می زند، زنان و مردانی که خواهان به گور

سپردن رژیم اسلامی با تمام جناح ها و دسته های آن بوده و هستند، رژیمی که نه تنها برای خود نمی خواهند بلکه برای هیچ قشر و گروه دیگری نیز نمی خواهند!

آری فعالان اصلاح طلب با علم کردن مجسمه های چوب بر سر حجاب اجباری مبارزه زنان و مردانی که از جانشان در رویارویی با سرکوبگران دشمن طبقاتی شان مایه می گذاشتند را مذموم دانسته و سعی داشتند که آن را بار دیگر در جهت منافع اصلاح طلبان کانالیزه کنند، اما از خیزش تا به امروز سیلی سختی خورده و تنها بر بی اعتباری آنها اضافه شد زیرا این حرکت انحرافی فعالان اصلاح طلب ثابت کرد که آنان نه تنها نماینده توده زنان نه، بلکه سخنگوی قشر خاصی از زنان مرفه و طرفدار جناحی از حکومت هستند. قشری که در برابر مبارزات رادیکال زنان و هر گروه اجتماعی دیگری می ایستد، خشونت دولتی را توجیه می کند و مردمی را که از حق حیات و حقوق اجتماعی، سیاسی و اقتصادی خود دفاع می کنند "خشونت گرا" معرفی می کند. مشکلات و معضلات مردمی که برای نان و کار و آزادی به میدان آمده اند را به ابزار چانه زنی با حاکمان تنزل می دهد.

انتخاب پوشش از جمله حقوق حقه زنان در هر کجای دنیا می باشد. برای رسیدن به آزادی واقعی و رهاشدن از هر قید و بندی باید با چنگ و دندان جنگید، و کسب این حقوق بدون پیوند مبارزات جنبش زنان با سایر مبارزات اجتماعی امکان پذیر نمی باشد. همانطور که سالهاست شاهد آن هستیم که فعالان اصلاح طلب با تلاش های مذبحانه خود از این پیوند جلوگیری کردند. امسال جنبش های اجتماعی که تا همین امروز خیابانهای ایران را در نور دیده است وقتی به این "ترمز" نگذاشته و با پوست و خون خود برای سرنگون کردن رژیم هار حاکم به میدان آمده است یکی از وظایف نیروهای چپ به ویژه زنان، تلاش دو چندان برای افشاء و انزوای تفکری است که تاکنون توانسته بر برخی جنبشهای اجتماعی از جمله زنان سایه اندازد و معضلات و مشکلات آنان را به ابزار چانه زنی با حاکمان تنزل دهد نه آن که گفته این یا آن "آل هاشم" را ملاک "درست بودن حرکت مجسمه های بی حجابی" جلوه دهند.

به عبارت واضح تر هر حرکت انحرافی، مانند "مجسمه های بی حجابی" که در برابر خیزش های گرسنگان و محرومان قد علم می کند و متعلق به جناح اصلاح طلب رژیم است نه تنها قابل دفاع و حمایت نیست بلکه برای پیشبرد بهتر جنبش باید آن را افشاء کرد و به انزوا کشاند.

پیروز باد مبارزات زنان کارگر و زحمتکش دوشادوش و همراه با مردان هم طبقه شان و نیروهای مترقی و روشنفکر در جهت نابودی کامل رژیم هستی گیر حاکم در ایران.

در خاتمه مایلیم توجه شما را به ویدئو کلیدی که فعالان چریکهای فدائی خلق در رابطه با خیزش های تا کنونی تحت عنوان "بگذار بر خیزد مردم بی لبخند" ساخته اند جلب کنم کلیدی که نگاهی بسیار درست و عمیق بر روی خیزش های تا کنونی داشته است. به این کلیپ نگاه کنیم و این گفته درست را در نظر داشته باشیم که **هر سخن جانی و هر نکته مکانی دارد**، و از خود بپرسیم به راستی جای سخن این مجسمه های بی حجابی و مکان آن کجا بود؟ در کنار و پیوند با خیزش گرسنگان و محرومان و بیکاران و کارگران؟ یا در مقابل آن؟؟!

ویدئو کلیپ "بگذار بر خیزد مردم بی لبخند"

<https://www.youtube.com/watch?v=i4nZWelOcuY>

هفتم مارچ دوهزار و هیجده – شانزده اسفند [حوت] دوهزار و سیصد و نود و شش در همین رابطه:

فریب مجسمه های بی حجابی "کاری" از اصلاح طلبان جانی

(در حاشیه نقاشی "زهرا خاتم" رهنورد)

https://neweshtejat.blogspot.com/2018/02/blog-post_98.html

مجسمه بی حجابی تلاشی مذبوحانه در تقابل با خروج مبارزات اخیر

<https://neweshtejat.blogspot.com/2018/02/blog-post.html>

برای مقابله با سانسور سایت های مدعی "آزادی بیان و عقیده" که نوشته های این قلم را به بهانه های مختلف زیر تیغ تیز سانسورشان می برند این نوشته را به هر شکلی که امکان آن را دارید تکثیر نمایید.

با سپاس فراوان از نظرات **رفیق آذر** که در این نوشته نیز از آن استفاده شد.

۱۳۹۶ اسفند [حوت] ۱۶، چهارشنبه